

Pergamonin Seurakuntajakson Pasuuna ja Kulho (3)

Shalom,

1-2\$1S: Vuonna 41 jKr. keisari Claudius oli karkottanut muun muassa juutalaiset uskovat Roomasta. Tämän seurauksena paikallisseurakunta Roomassa oli yhä enemmän poikennut totuudesta ja omaksunut kaikenlaisia pakanallisia käytäntöjä. Maailmanlaajuisen kristikunnan osalta antikristus-henki oli alkanut saastuttaa Länsi-Eurooppaa monin tavoin (vrt. Ap.t. 18:2).

3-4\$2S: Vuodesta 312 vuoteen 1520 Pergamonin ja Tyatiran seurakuntajaksoina antikristillinen henki ruumiillistui roomalaiskatolisiin johtaviin yliiispoihiin ja paaviin, joiden kanssa maan kuninkaas harjoittivat haureutta. Se aiheutti monia uskonnollisia vainoja toisen sinetin salaisuuden mukaan. Tämä oli yleinen tilanne monissa paikoissa. Rukous heiltä, jotka tietävät, että kristillisellä sivilisaatiollamme ei ole paljon aikaa jäljellä (Dan. 12:4), Bert

3§s (myös 6l§6(8)10): Pergamonin seurakuntajakson herätys alkoi vuonna 312/313 jKr. Nantesin/Milanon ediktillä. Yhtäkkiä oli enemmän uskonnonvapautta. Roomasta käsin johdetut seurakunnat/kirkot eivät kuitenkaan perustuneet täyteen totuuteen. Paikallisesti siitä lähtien kaikenlaiset anti-kristilliset poliittiset johtajat tulivat esiin, mustanhevosen sinetin-salaisuuden mukaan.

3\$3P: Pergamonin viimeiset herätykset sammuiivat vuonna 606, tai pian sen jälkeen. Silloin kolmanteen pasuunaan puhallettiin, Ilm. 8:10-11, <Ja kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Ja taivaasta putosi suuri tähti, joka paloi kuin soihtu. Ja se putosi virtoihin, kolmanteen osaan niistä, ja vesien lähteisiin. 11. Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmasosa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli käynyt karvaaksi.>

Se oli Jumalan tuomio uskoville, jotka eivät olleet kestäneet ja jatkaneet herätyksen hengessä.

× Purot ja niiden lähteet, makea, raikas vesi, edustavat erityisesti Jumalan sanaa (Ef. 5:26, 8c§89₁156).

Samoin nämä hengelliset purot ja lähteet ovat osa Jumalan maata, jonka perustana olivat Jumalan Sana ja lupaukset (vrt. 3c§12 ja 4b§1317, Ilm. 12:15-16).

× Jeesus Kristus oli sanonut samarialaiselle naiselle, että Hän voisi antaa hänelle elävää vettä. Se on ihmisen sisimmässä oleva vesilähde, Jumalan sana, joka haluaa kummuta iankaikkiseen elämään (Joh. 4:10-14; Ilm. 22:17).

Tämä vesi puhdisti tämän syntisen naisen ja muuttui eläväksi vedeksi hänessä. Mutta se ei ollut vielä täydellinen muutos. Pyhän Hengen kaste ei ollut vielä tapahtunut. Pyhä Henki ei ollut vielä täysin käytettävissä.

3\$: Pergamonin herätyksessä samanlaisia prosesseja oli tapahtunut. Jumalan sana oli puhdistanut monia uskovia. Valitettavasti he olivat kuulleet vain osan Sanasta. Monet papit olivat saarnanneet epätäydellistä evankeliumia. Tietyssä mielessä se oli ollut valtion hyväksymä evankeliumi. Siksi Herra Jeesus oli puhunut Pergamonin sanansaattajalle terävänä kaksiteräisenä Jumalan sanana (Hep. 4:12 ja Ilm. 2:12). Pergamonin seurakuntajakson tähtisanansaattaja Martin oli ollut aina uskollinen Jumalan Sanalle. Hän taisteli järjestöjä vastaan. Hän vastusti syntiä ylhäisten keskuudessa. Hän puolusti totuutta sanoin ja teoin. Ja hän eli voitokkaan kristityn elämän (6i§6(8)10, 1-7\$).

× Ulkopuolelta katsottuna tässä seurakuntajaksossa edistys oli ollut hämmästyttävää. Keisarin ja valtion myötätunnolla monet ja suuret ryhmät kokoontuivat. Mutta Jumala tietää, ketkä uskovista olivat täysin antautuneita ja valmiita vastaanottamaan Pyhän Hengen lopullisen sinetin ja ketkä eivät. Aivan kuten tähtien sanansaattaja oli ollut esimerkkinä (Ef. 4:30, 8c§89,156).

Lopulta kolmasosa noista vesistä päätyi kuin meren suolaveteen, ikään kuin maailmallisten ihmisten joukkoihin, syntymättä ylhäältä (vrt. Ilm. 17:15).

× Jumala tuomitsi tällaiset uskovat, koska he olivat antaneet Jumalan sanan virtojen ja lähteiden muuttua katkeraksi ja suolaiseksi.

Katkeruuden ja muiden vääryyksien vuoksi monet uskovat luopuivat ja kuolivat hengellisesti, vrt. Hep. 12:15, <Ja pitääkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä, ja monet sen vuoksi saastu,>

×

3K: Vielä raskaampi tuomio odotti niin kutsuttuja kristittyjä, Ilm. 16:4-7, <Ja kolmas [enkeli/sanansaattaja] vuodatti kulhonsa virtoihin ja vesilähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. 5. Ja minä kuulin vesien enkelin/sanansaattajan sanovan: "Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin tuomitsit. 6. Sillä pyhien ja profeettojen verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi. Sen he ansaitsevat." 7. Ja minä kuulin alttarin sanovan: "Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oikeat ja vanhurskaat {ovat} sinun tuomiosi.">

Näille Pergamonin seurakuntajakson nimelliskristityille purot ja vesilähteet muuttuivat täysin myrkyllisiksi. He eivät olleet millään tavalla tukeneet herätyksiä. Päinvastoin, he olivat osallistuneet todellisten pyhien ja profeettojen tappamiseen, jota ei saa anteeksi. Heidän tuleva paikkansa on tulinen järvi (Ilm. 20:15).

× Herätyksen ulkopuolella oli ollut Saatanan valtaistuin (Ilm. 2:13a).

Pyhät ja profeetat olivat taistelleet keskellä pimeyden johtajia. Mutta Jeesuksen nimessä ja uskossa he olivat voittaneet (Ilm. 2:13b).